

## DE WONDERBARE VISVANGST hjms

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters, deze prediking is met name bestemd voor hen die Jezus nog niet of pas net kennen als hun Verlosser en Redder. Hetgeen overigens niet betekent, dat anderen er dus geen zegen van zouden kunnen ontvangen. Zeker wel! Laten we bidden dat de Heilige Geest Zijn zalving op deze prediking zal laten rusten en ons zal zegenen.

Wist u dat de bijbel (met name de vier evangelieën) vol staat met prachtige verhalen over Jezus Christus, de Zoon van God, Die naar de aarde kwam en als mens werd geboren om de mensen te helpen in al hun noden, om hen te redden van het eeuwige verderf, om hen te bekeren tot God, en om hen te genezen van al hun ziekten? God de Vader had de mensen zó lief, dat Hij Zijn enige Zoon naar de aarde stuurde om hen te verlossen, toen Hij zag dat de mensen door hun zonden werden geknecht. Hij stuurde Jezus om in onze plaats de straf voor de zonden op Zich te nemen en voor ons te sterven aan het kruis.

We kunnen in de bijbel ook lezen, hoé Jezus tot de mensen kwam en hen overtuigde van hun zonden. Hoé Hij hen tot bekering bracht.

Een prachtig voorbeeld hiervan zien we in het evangelie van Lukas, hoofdstuk 5, de verzen 1-11, in het verhaal van de wonderbare visvangst. Laat mij u eerst eens een korte samenvatting geven van deze gebeurtenis:

Op een dag gebeurde het, terwijl Jezus aan de oever van het meer Gennesareth aan het prediken was, dat de menigte zó graag het Woord wilde horen dat Hij predikte, dat zij Hem haast verdrongen. Het meer Gennesareth is overigens ook nog onder twee andere namen bekend, namelijk het meer van Tiberias en het meer van Galilea.

Wat deed Jezus? Hij ging in een van de twee schepen die aan de oever van het meer lagen en waaruit de vissers waren gegaan om de netten schoon te spoelen. Dit schip was van een visser, genaamd Simon Petrus. Jezus vroeg hem om een klein stukje van de oever af te varen en nadat Hij ging zitten, leerde Hij de mensenmenigte vanuit het schip.

Maar toen Hij ophield te spreken, zei Hij tegen Simon Petrus: *“Vaar naar het diepe gedeelte van het meer en werp je netten uit om vis te vangen”*. En wat was het antwoord van Simon Petrus? *“Meester, wij hebben de gehelen nacht al gewerkt en we hebben niets gevangen. Maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.”*

En Simon Petrus wierp in gehoorzaamheid het visnet uit en hij ving zo'n grote massa vis, dat het net zelfs scheurde. Toen wenkten ze hun collegavissers die in het andere schip waren om hen te komen helpen. Deze kwamen en ze vulden beide schepen met zóveel vis, dat zij bijna zonken.

Toen Simon Petrus dit zag, viel hij neer aan de knieën van Jezus en hij zei: *“Heer, ga uit van mij; want ik ben een zondig mens.”* Want hij was vol verbazing over de grote visvangst der vissen. En niet alleen hij maar ook alle anderen, zoals ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die net als Simon Petrus ook vissers waren.

En Jezus zei tot Simon Petrus: *“Vrees niet, van nu aan zult je mensen (in plaats van vissen) vangen”*. En nadat zij de schepen naar de oever hadden gevaren, verlieten zij alles en volgden Jezus.

Uit dit verhaal kunnen we van enkele bijzondere aspecten heel véél leren.

*Hoe is de gesteldheid van ons hart?*

Allereerst valt mij de bijzondere plaats van die twee schepen in dit verhaal op.

Terwijl een grote menigte van mensen Jezus verdrong om naar Zijn Woord te luisteren, zodanig dat Hij misschien bijna in het water van het meer viel, richtte Jezus' aandacht zich op die twee scheepjes en hun eigenaren, de vissers. Ogenschijnlijk slechts en ook voor de hand liggend, omdat Jezus vanuit één van die scheepjes Zijn prediking wilde vervolgen.

Maar was dat wel zo voor de hand liggend?

Terwijl een grote menigte naar Zijn Woorden luisterde, bleef die menigte in dit verhaal tóch als het ware anoniem. De Heilige Geest, Die dit verhaal door middel van de evangelist Lukas

heeft opgetekend, ging volledig aan de menigte voorbij. En laat mij u dit zeggen, dit gebeurt veel vaker dan wij denken.

Kerkdiensten kunnen (zeker bij bijzondere gelegenheden) heel veel mensen trekken en ogenschijnlijk luisteren zij met aandacht naar de prediking van het evangelie, het Woord van God. Maar tóch gaat de Heilige Geest aan hun levens voorbij. Waarom eigenlijk?

Omdat zij hun harten gesloten hielden en het Woord niet binnenlieten. En na afloop van de dienst gaat men tevreden en met een voldaan religieus gevoel naar huis om vervolgens de draad van het (oude) leven weer op te pakken. In feite verandert er dus niets in hun leven.

Maar de Heilige Geest richtte wél Zijn aandacht op een paar scheepjes. Scheepjes wijzen ons in overdrachtelijke zin (of zo u wilt in geestelijke taal) op de levensweg van mensen. Immers, wij bevaren in ons bootje de levenszee. Als we trouwen, dan stappen we in het huwelijksbootje. Wij kunnen onze schepen achter ons verbranden en ook kunnen we zelfs schoon schip maken. Als we ergens niet aan mee willen werken, dan houden we de boot af. Dus eigenlijk richtte de Heilige Geest Zijn aandacht op de eigenaren van de scheepjes. Op de levens van de vissers, die hun netten aan het spoelen waren en die ongetwijfeld erg moe en teleurgesteld waren na een nacht van keihard werken, waarin zij echter niets gevangen hadden. Wellicht waren er wel veel méér nachten zonder vangst geweest.

Wist u dat vissers een spreekwoord kennen? *“Er zijn meer visdagen dan vangdagen”*.

Met andere woorden, het aantal dagen dat je vist maar niets vangt, is doorgaans groter dan het aantal dagen dat je wél wat vangt.

Het feit dat Jezus plaats nam in één van de bootjes, maakt ons duidelijk dat deze teleurgestelde vissers hun harten in tegenstelling tot die grote menigte toehoorders wél voor het Woord van Jezus hadden geopend. Ogenschijnlijk waren zij met andere dingen bezig dan met het luisteren naar Jezus. Zij spoelden immers hun netten. Maar tóch hoorden zij elk Woord van Jezus en het drong diep in hun hart door.

Het was deze houding van hun harten dat Jezus' aandacht trok. En Hij ging hun scheepjes in. Hij kwam als het ware daardoor hun levens binnen om er een geweldig wonder te verrichten. Voortaan zou Jezus niet meer uit hun levens weg te denken zijn. Voortaan zouden zij Jezus volgen en Hem dienen zoals we net hebben kunnen lezen.

Broeders en zusters, als u een wonder van Jezus in uw leven verwacht, dan is de houding van uw hart bepalend of dat wonder uiteindelijk ook zal gebeuren. Is uw hart geopend voor Jezus, voor het Woord van God?

*Jezus is gekomen voor hen die Hem nodig hebben en in Hem geloven.*

Het tweede wat mij in dit verhaal opvalt, is het feit dat Jezus ongetwijfeld ook zal hebben gereageerd op de diepe teleurstelling in de harten van die vissers. Hij zal in hen de wanhoop hebben gezien, dat zij hun vrouwen en hun gezinnen moesten vertellen dat zij (opnieuw) niets hadden gevangen. Er zou geen vis op tafel komen die dag. Er zou niets verkocht kunnen worden. Jezus zal zeker de nood in hun harten hebben gezien, hoe zij toch de eindjes aan elkaar zouden kunnen knopen.

Ja, Jezus is in het bijzonder op aarde gekomen voor die mensen die in nood zijn. Jezus kwam niet voor hen die zo overtuigd zijn van zichzelf. Hij kwam niet voor hen die Hem niet nodig hebben. Hij kwam niet voor hen die van zichzelf zeggen, dat zij rechtvaardig zijn en dat zij zeker geen zondaars zijn. Jezus kwam om zondaren te redden van een eeuwige hel. Hij kwam om de zieken te genezen en om de gevangenen uit hun gevangenschappen van allerlei verslavingen en andere banden vrij te kopen. Hij kwam voor mensen met problemen. Hij kwam voor hen die erkennen, dat zij Jezus, de Verlosser en Zaligmaker nodig hebben. Ja, Jezus kwam zeker ook voor u. Misschien realiseert u zich dit niet, maar Hij houdt van u.

In deze gebeurtenis mogen we niet over het hoofd zien, dat Simon Petrus iemand was die Jezus nog niet kende en nog niet had aangenomen. Maar voor Jezus was dat zeker géén probleem. Jezus kwam desondanks zijn leven binnen. Maar Simon Petrus had zelf wél een

probleem, namelijk dat hij de hele nacht had gevestigd en niets had gevangen en moest zien hoe hij zijn gezin in leven hield. En dat zal in die tijd dat er nog geen sprake was van allerlei sociale voorzieningen niet gemakkelijk zijn geweest.

En toen gebeurde er iets, wat wij zelf vandaag de dag ook regelmatig kunnen zien gebeuren als wij de evangelie-, herstel- en genezingsdiensten van genezingspredikers bezoeken. We kunnen het af en toe ook zien in onze eigen samenkomsten in de kerk.

Want vele mensen (die Jezus de Redder der mensheid niet kennen) zijn ernstig ziek, zij hebben gezins- of huwelijksproblemen of dergelijke. Of zij zijn verslaafd aan alcohol, aan drugs, aan sex, aan gokken, aan geld, etc. Of zij zijn eenzaam, hebben schulden, zien het leven niet meer zitten en zij zoeken hulp. Maar niemand, geen instantie, geen dokter, geen huwelijksbureau, geen Riagg, kan hen meer helpen. En ten einde raad gaan zij maar naar de kerk, omdat zij van vrienden, familieleden of bekenden daartoe zijn geadviseerd. Omdat zij hebben gehoord dat er tóch iemand is, Die om hen geeft en hen kan helpen, namelijk Jezus, onze lieve Heiland. Prijst God, Die Zijn Zoon gaf om ons te helpen. En alsof een onzichtbare hand hen dringt, komen zij in de kerk. En daar in die samenkomsten openen zij hun harten voor de woorden van de zang en de muziek en de woorden van de prediking. En na de oproep van de prediker komen zij naar voren. Met een open hart en vol verwachting en geloof staan zij voor hem. Misschien eerst zittend in een rolstoel, staan zij op in geloof als de prediker hen dat vraagt. Zij leggen hun handen op hun zieke plek als de prediker dat vraagt. In geloof doen zij wat er van hun wordt gevraagd en worden genezen of geholpen. En dan nemen zij Jezus aan als hun Redder en Heiland en zij belijden hun zonden en volgen in dankbaarheid voortaan die geweldige Jezus, Die deed wat niemand ooit voor hen kon doen.

Zo was het ook met Simon Petrus. Hij kende Jezus in het geheel niet, maar tóch deed hij wat Jezus zei. Simon Petrus was een professioneel visser, die zeker wist wáár hij op dat meer van Gennesareth de beste kansen had om vis te vangen. Desondanks had hij als expert helemaal niets gevangen. En nu vertelde een leek op visgebied aan hem om opnieuw het meer op te varen naar de diepe plekken en de pas gereinigde netten weer vies te maken door ze opnieuw uit te werpen. Overdags ving je toch nooit wat? Wilde je wat vangen, dan moest je toch 's nachts vissen? Maar toch gehoorzaamde hij aan de opdracht van Jezus. Hij ging niet eerst in discussie, hetgeen misschien wel in zijn aard had gelegen. Neen, dat deed hij niet, want diep in zijn hart was er iets dat hem dwong om gewoon te gehoorzamen. Om daarmee te tonen dat hij geloofde, want dát is hetgeen wat Jezus in onze harten wil zien, vóórdat Hij een wonder kan verrichten in ons leven.

Simon Petrus handelde in geloof en zei: *“Op Uw Woord zal ik het net uitwerpen”*. In het Grieks staat er eigenlijk geschreven: *“Op Uw gesproken Woord zal ik het net uitwerpen”*. Om die gesproken Woorden van Jezus gaat het. Dié zijn héél belangrijk! Want die gesproken Woorden bewerkstelligen het geloof in onze harten. Door het Woord ontvangen wij geloof. Daarom is de prediking in de samenkomst ook zó belangrijk. En toen Petrus in geloof deed wat Jezus zei, ving hij vis, heel véél vis.

Maar toen gebeurde er nog iets geweldigs. Toen dit wonder van die grote visvangst geschiedde en hij hier vol verbazing over was, kwam Simon Petrus eerlijk tot de conclusie dat hij een zondaar was. En eigenlijk was dát nu het allergrootste wonder, dat Jezus in zijn leven verrichtte. *“Heer, ga uit van mij; want ik ben een zondig mens.”* Geloof u mij, ik ben ervan overtuigd dat Jezus onmiddellijk zijn zonden vergaf en hem vrijmaakte. Jezus kwam immers op aarde om zondaren tot bekering te brengen.

Het wonder van de visvangst, met andere woorden het lenigen van de nood in Simon Petrus' leven, was het middel dat Jezus hanteerde om hem tot bekering van zonden te brengen. Om hem tot het inzicht te laten komen, dat hij een verloren zondaar was, die redding nodig had. Want hiertoe is Jezus in het bijzonder op de aarde gekomen. Hij kwam om zondaren te redden van het rechtvaardige, eeuwige verderf in de hel. Hij kwam niet specifiek alleen maar om ziekten te genezen en problemen op te lossen. Neen, maar omdat Zijn hart vol liefde en

medelijden voor de mensen is, helpt Hij ons desondanks en gebruikt die wonderen om ons tot besef van onze verloren zondige staat te brengen.

En Simon Petrus herkende in Jezus de Verlosser en Zaligmaker van Israël en de mensen. En ik ben er van overtuigd dat zijn hart barstte van blijdschap en opluchting. Omdat zijn zonden waren vergeven en de last uit zijn hart was weggenomen. En het wonder van de grote visvangst was opeens minder belangrijk geworden, want Simon Petrus was zó dankbaar, dat hij alles verliet en voortaan Jezus volgde. Want Jezus had tegen hem gezegd, dat hij voortaan een visser van mensen(-zielen) zou worden. Dat hij voortaan mee zou mogen helpen om mensen te redden en te verlossen van het eeuwige verderf.

Ieder mens die met een eerlijk hart in de kerkdienst of in de samenkomst komt en met een eerlijk en onbevoordeeld hart naar de boodschap van het evangelie luistert, zal door de overtuiging van de Heilige Geest absoluut tot de conclusie komen, dat hij een zondaar is en dat hij redding nodig heeft. En dan zal de Heilige Geest hem wijzen op Jezus, Die voor hem naar het kruishout van Golgotha ging en zijn zondesschuld én de daarbij behorende straf op Zich nam door voor hem te sterven. Maar de Heilige Geest zal hem overtuigen dat er óók vergeving is als hij zijn zonden aan Jezus belijdt en dat hij een nieuw leven mag ontvangen.

*Het wonder dat Petrus overkwam, bracht de andere vissers óók tot geloof.*

Dit is het derde punt wat mij opvalt. Het wonder bracht ook de andere vissers tot geloof. Ik wil met u even terugkeren naar die mensen die door hun problemen ten einde raad naar de samenkomst gaan en in geloof op de oproep van de prediker naar voren komen. Daar staan zij dan na de prediking van het evangelie in de rij met een gelovig hart vol van verwachting van de dingen die gaan gebeuren. Zij wachten op een wonder van Jezus. En geduldig wachten zij hun beurt af, totdat de prediker hen de handen oplegt. Maar weest u ervan verzekerd, dat zij alles zien wat er rondom hen heen gebeurt. Zij zien beslist, wanneer er naast hen iemand wordt genezen of verlost door de kracht van de Naam van Jezus Christus. En daardoor wordt het geloof in hun hart nóg vaster. Déze mensen zijn als de collega-vissers van Simon Petrus.

Want is het u in het verhaal ook opgevallen dat, terwijl Jezus in het bootje van Simon Petrus was gegaan en tegen hém zei om naar het diepe gedeelte van het meer te varen, dat zij óók in hun bootje waren gegaan en waren meegevaren? Zélf hadden zij hun netten niet uitgeworpen, maar zij waren in de buurt van het bootje van Simon Petrus gebleven in afwachting van de dingen die zouden gaan gebeuren. Zij hadden als het ware gereageerd op de oproep van de prediker (Jezus) om naar voren te komen. In hun levensbootje waren zij meegevaren om zo deelachtig te worden aan het grote wonder van de visvangst. Zij hadden dezelfde nood als Simon Petrus, want ook zij hadden de gehele nacht keihard gewerkt en niets gevangen. Maar wij zien dat in hun leven het wonder ook geschiedde, want ook hun nood werd geledigd toen hun bootje door de overvloedige vangst eveneens geheel met vis werd gevuld. En net als Simon Petrus verlieten ook zij alles en volgden voortaan Jezus, de door God gezonden Zaligmaker der mensen.

Hoe anders was dus de reactie van deze vissers vergeleken met de reactie van de grote massa. Velen zijn nieuwsgierig naar de wonderen, die er hopelijk zullen gaan gebeuren en ze luisteren naar de prediking van het evangelie. Maar helaas blijft hun hart gesloten, zodat de Heilige Geest niet in hun harten kan werken. Helaas is er in hun harten geen geloof dat er in hun eigen leven een wonder zou kunnen gaan gebeuren.

*Het visnet was het werktuig om de vis te vangen.*

Tenslotte wil ik nog uw aandacht vestigen op het visnet. We zagen zojuist dat een in geloof geopend hart de voorwaarden zijn om het wonder in ons leven te laten geschieden. En we zagen ook, dat de Heilige Geest ons dan ook altijd zal overtuigen van zonden en onze diep

verloren staat. En de Heilige Geest beweegt ons om ons te bekeren en om onze zonden aan Jezus te belijden, waarna wij vergeving van zonden ontvangen.

En als onze bekering goed is, dan is ons hart vol van blijdschap en dankbaarheid en willen wij voortaan Jezus volgen en Hem dienen.

Wij zijn zó dankbaar, dat wij onze verlossing niet aan andere mensen willen onthouden. Ook aan hen willen wij vertellen over die geweldige Redder, Jezus Christus.

Dan zijn ook wij op visvangst, dan willen wij mensen vangen.

Het visnet was in deze gebeurtenis het middel om de vis te vangen. Dat net moest schoon zijn en op een bepaalde wijze en op de juiste plek worden geworpen. Het net moest op de juiste wijze zijn geknoopt en de mazen moesten precies de juiste afmeting hebben.

Met andere woorden, de voorbereiding om voor Jezus succesvol vissen, dat wil zeggen om voor Jezus mensen te vangen, is heel erg belangrijk. De uiteindelijke manier van werken om mensen te winnen voor Jezus kan behoorlijk verschillen. Misschien vinden we het fijn om een persoonlijk gesprek met hen te voeren, misschien gaan we folders uitdelen, misschien bidden wij voortdurend voor hen, misschien willen we mensen overtuigen door onze zang of getuigenis, misschien vinden we het fijn om mensen met wat dan ook te helpen. Al deze verschillende werkwijzen staan symbool voor de verschillende soorten visgerei.

Maar de voorbereiding vóórdat wij op visvangst gaan, is uitermate belangrijk. Wij zullen tot het besef moeten komen, dat wij zelf niets kunnen doen, maar dat het werk door Jezus, Gods Zoon, en de Heilige Geest zal moeten worden gedaan. Onze voorbereiding zal hierop moeten zijn gericht. Zonder onze voortdurende gebeden en het regelmatig lezen van de bijbel, Gods Woord, zonder het voortdurend om hulp vragen zodat God het werk zal doen, zullen wij niet in staat zijn om vissen te vangen.

Maar we zullen zeker ook fouten maken. Want het visnet van Simon Petrus scheurde, zodat een gedeelte van de gevangen vissen weer verloren ging. In ons jeugdige enthousiasme zullen we na onze bekering als pasgeboren kind van God beslist fouten maken, waardoor een deel van de mensen die wij voor Jezus wilden winnen, ons de rug zal toekeren. Maar als wij geestelijk groeien en volwassen worden, zal op een zeker moment ons visnet niet meer scheuren. Dat belooft ons Gods Woord.

Moge de Here Jezus Christus u allen zegenen met deze prediking, zodat ook u Jezus zult leren kennen als die geweldige Redder en wonderbare Heiland. Jezus houdt van u.  
Amen.